

DOSSIER PEDAGÒGIC

IAIOS 2.0

de Joan Carles Simó

Direcció: Carmen M.Serrano

Amb Alvaro de la Puerta i Anna Dobon

NIVELL FORMATIU 1er cycle E.S.O.

1

NOTES SOBRE L'OBRA:

NOTES DE L'AUTOR:

Reunint els objectes que algú ha guardat al llarg de la seva vida, es pot arribar a conèixer la seua història. A través d'aquets objectes, dos xiquets juguen a re interpretar la vida dels seus iaies: unes sabates velles, unes cartes, una gorra de ferroviari, unes maletes, una flor guardada entre les pàgines d'un llibre, unes fotos en blanc i negre... Tot un món de records que aquets xiquets començaran a valorar, a mesura que tanquen descobrint la història personal dels seus iaies.

"Iaios" ens compta la història d'una família, a través de la mirada de dos xiquets.
Pau Pons i Joan Miquel Reig.

SINOPSI:

Vorín i el seu tete Xavi busquen el baló que la iaia Palmira ha amagat perquè Vorín es quede a casa estudiant i no isca al carrer a jugar a futbol amb els amics del veïnat.

Busca que buscaràs, pugem a l'habitació i, registrant en caixes i baüls, troben objectes personals del iaio Salvador, de qui Vorín sap molt poc, perquè ell va nàixer mesos després que el iaio morirà. Per això Vorín s'oblida momentàniament del motiu que li ha portat a l'habitació i demana a Xavi que el compta les coses que sap del seu iaio...

Aquest és el punt de partida de "Iaios", un espectacle en el qual, a través dels jocs dels protagonistes, es va teixint la història dels avantpassats més pròxims de Vorín i Xavi, la història d'un amor interromput per la guerra, on l'atzar i la voluntat s'entremesclen per a fer possible el naixement d'una família, el vincle que lliga els xiquets a un passat i a una memòria que són un regal de vida, perquè sense la història de la seva família, els dos germans no existirien.

VALOR PEDAGÒGIC DE L' OBRA :

En el joc escènic, és important destacar la presència de diferents llenguatges, s'utilitzen objectes quotidians en desús o abandonats per a la construcció en directe de titelles-personatges, fomentant la imaginació de l'espectador. A través dels personatges es fomenta el respecte als nostres majors. De manera lúdica es comparteixen coneixements de la nostra història recent .

NIVELL FORMATIU

1º Cicle ESO

SOBRE NOSALTRES

Escenoart som un equip de treball dedicat a la producció, distribució i gestió cultural d'espectacles teatrals infantils.

El nostre objectiu és portar a escena un teatre actual i contemporani. Obres que no deixen a ningú indiferent i que uneixen per a nosaltres dos components imprescindibles:

Qualitat artística avalada no sols per la reconeguda trajectòria dels professionals que participen en totes elles també pels premis rebuts i perquè èxit darrere èxit continuen en gira...

Qualitat en el seu contingut pedagògic acuradament estudiat i avalat per les mil i una felicitacions en campanyes escolars de docents de moltes províncies espanyoles.

MÈTODE DIDÀCTIC PROPOSAT QUE A CONTINUACIÓ VOS PRESENTEM...

Aquest dossier pedagògic constitueix una eina per als educadors i animadors que volen portar a terme un treball més profund sobre l'obra de teatre que han vist els alumnes a la seva classe.

Les fitxes presentades a continuació han estat concebudes com un mètode que permeti a l'alumne apropiar-se i conèixer més a fons l'obra i el seu significat.

Correspon als educadors seleccionar les fitxes en funció de l'experiència i els hàbits dels xiquets, per adaptar-les segons el context real a l'escola (coneixements individuals, temps disponible...) i en funció de les edats.

ANTES DE VORE EL ESPECTACLE....

Prèviament en classe, els professors (que poden visualitzar el vídeo de l'obra o llegir el text íntegre) tenen diverses opcions per a treballar amb els alumnes:

- Realitzar un llistat de moments històrics del Segle XX i anotar en cadascun d'ells les vivències referent als seus avis.
- Entrevista i redacció de la història dels seus avis.
- Recopilació d'imatges, fotos, anècdotes dels nostres avis, etc.
- Abans del començament o al final de la representació alguns alumnes voluntaris en representació de tots els xiquets poden pujar a l'escenari a recitar un poema, llegir una carta en la qual mostren el seu afecte als seus majors, una carta d'agraïment, etc.

AL FINALITZAR L' OBRA DE TEATRE....

EXERCICI 1:

Expressió espontània a partir del que han experimentat els participants:

Realitzar un resum de sis línies sobre la seua impressió de l'obra (sí els ha agradat o no, emocions viscudes, sensacions sobre l'obra de teatre,....)

EXERCICI N° 2:

Comunicació en grup:

- Cada espectador llegeix allò que ha escrit sense preocupar-se de el que volia dir.
- El professor anota en la pissarra el resum o significats citats.
- Una vegada realitzat açò és el moment de la confrontació col·lectiva de les diverses percepcions : El debat en grup sobre les seues opinions en comú, les diferències i desacords.

EXERCICI N° 3

Per a incentivar la creativitat y la expressió corporal:

- A partir d'un gest quotidià i un personatge conegut crear una història.
- A partir d'una paraula dita per un alumne, un altre ha d'improvisar unes paraules que impliquen també el gest i el moviment.
- Narrar una història divertida dels seus avis.
- A través d'objectes crear personatges ficticis.

EXERCICI N° 4

A continuació s'adjunta una de les crítiques de premsa publicades sobre l'obra de teatre DE "IAIOS".

Seguint el mateix esquema realitzar una crítica sobre l'obra arran de les impressions de cadascun, emetent la seua opinió concreta sobre aquest tema.

Opinió

HEMEROTECA

EXCEL.LENT EXEMPLE - Opinió - INFORMACION.es
<http://www.diarioinformacion.com/opinion/2010/10/19/excelente-ejemplo>

EXCEL.LENT EXEMPLE

MARC LLORENTE Els records, la nostàlgia o la malenconia formen part dels éssers humans. Queden ací les nostres petjades i la golfa de la memòria. Allò que va ser i ja no és. És possible evocar una àmplia gamma de sensacions i emocions, descobrir el sentit dels objectes particulars i representar una història amb diferents fases. La d'una família gràcies a la qual circulen els néts.

Aquests, amb les seues mirades, homenatgen als nostres majors en aquesta obra de teatre infantil i familiar. Un premiat muntatge, Iaios, on afloren la infància dels avis, els jocs, les amistats, els somnis, l'amor interromput per la cruel guerra, el retrobament, unes noces, els fills i més detalls esbossats en aqueix catàleg de tota una vida amb alegries i tristeses. Unes velles cartes i unes fotos en blanc i negre poden dir molt. La gorra de ferroviari de l'avi, una maleta, algunes sabatilles, un paraigua o uns abillaments amb aqueixa màgia i l'encant del teatre.

La imaginació i la creativitat aconseguen reviure antigues realitats amb l'estímul dels bons actors Albert Giner i Joan Miquel Reig en unes escenes escrites per Joan Carles Simó i sota l'hàbil adreça de Pau Pons i del propi Reig, responsable igualment del disseny de l'esquemàtica escenografia. Els germans cerquen una pilota que l'àvia ha amagat perquè un d'ells estudie i no isca al carrer. I troben aqueixes antigues coses que desperten l'humor, la sensibilitat i unes maneres expressives i visuals amb el bon suport de les llums i de la composició musical de Panchi Vivó per a contribuir a crear les atmosferes més adequades a cada moment.

Els objectes cobren vigor, parlen com les titelles, i espentegen als personatges a jugar al teatre dins del teatre en un magnífic exemple teatral sense ridícules infantilitzacions.

Molts aplaudiments van obtenir el diumenge els dos intèrprets davant un bon nombre d'espectadors en el Arniches. Fomentar l'afecte cap a l'art escènic i comprendre les àmplies possibilitats que ens ofereix provoquen nostra continuada ovació.

0

SOBRE EL RESPECTE ALS NOSTRES MAJORS....

*“Se veu foc en els ulls dels joves,
però en els ulls del vell se veu la llum”*

Víctor Hugo

EXERCICI 5:

LLEGIR EL SEGÜENT TEXT I REALITZAR UN RESUM EN UN MÀXIM DE DEU LÍNIES.

Cal inculcar als nostres fills i als nostres xicotets un gran afecte i respecte per les persones majors, bé siguin els seus avis, bé siguin veïns o coneguts majors.

Les societats més industrialitzades, per regla general, i la pèrdua de molts dels valors tradicionals fa que cada vegada més les persones majors siguin marginades i fins i tot, ignorades, donant a entendre la seua aparent inutilitat per a una societat moguda solament per les presses, l'estrès i els valors materials.

Una persona pot aportar experiència, formació i cultura als més xicotets. L'afecte i el respecte sol tenir un efecte "bumerang"; si no ho donem i ensenyem, és difícil que ho obtinguem en un futur.

Alguns dels punts clau per a educar als més xicotets de la casa poden ser (vàlids no solament per al tracte amb les persones majors, sinó per al tracte amb qualsevol altra persona):

1. Parlar amb respecte a totes les persones majors, siguin o no coneguts.
2. Evitar posar males cares o fer gestos despectius quan els majors els diuen alguna cosa.
3. Ha de renyir-los quan facen crítiques despectives a l'esquena (vell, tocat, pesat, etc.).
4. Recordeu que donen sempre les gràcies, per una propina que els han donat, per una llaunadura o joguet que els han comprat... i per qualsevol altra cosa.
5. Comprensió. Cal ensenyar-los al fet que admeten de bon grat les petites manies que puguen tenir els seus avis o altres persones majors.
6. Cal aprendre a escoltar als majors. Dóna el mateix que la història l'haja explicat anteriorment; la felicitat que para ells suposa, en la major part dels casos, tenir un públic lliurat mereix la pena.

7. Saludar. Cal saludar quan ens visiten o visitem a altres persones.
8. Ajuda. En alguns casos pot ser que necessiten ajuda per a asseure's o alçar-se, arribar fins al cotxe, llegir una lletra massa xicoteta per a ells, prendre alguna cosa que ha caigut al sòl, etc. Cal estar sempre disposats i atents.
9. Ignorar. Ni quan van de visita ni quan vénen els avis o altres persones es pot consentir que els xiquets de la casa estiguen amb la televisió o radi encesa, jugant a la consola o simplement desapareixent quan hi ha la més mínima oportunitat.

RESUM:

EXERCICI 6:

CADA ALUMNE LLEGIS EL RESUM I CONTESTA LA SEGUENT PREGUNTA...

¿Complisc jo hui en dia aquestes pautes cap als nostres majors?

**EXERCICI 7:
UNA VEGADA LLEGITS TOTS ELS RESUMS I
CONTESTADA L' ANTERIOR PREGUNTA...**

Investigar en les xarxes la tendència actual del fet que es vaja perdent aquest valor i iniciar un debat sobre aquest tema: Importància d'aquest valor en la nostra societat, solucions, per què es perd en l'actualitat? etc.

I per últim ...recorda en classe que un dia tots serem vells.

Com t'agradaria que et tractaren? Estàs tractant als ancians de la mateixa manera en que t'agradaria ser tractat? Si no ho fas així, ara és el moment de començar.

Nota: Somriu i sigues amable en la companyia d'ancians. Simplement en estar obert a incloure'ls en la teua vida, aquesta s'enriquirà.

I ARA UN POC D' HISTÒRIA...

EXERCICI 8:

Llegir aquest fragment de l'obra de "IAIOS" I situar-lo entre tots cronològicament en la història real de Espanya.

Fragment del text:

(Rajos i trons.)

**VORÍN Ostres, tete! Està plovent! (Puja per l'escala.)*

XAVI Baixa!

**VORÍN (Mirant per la finestra.) Quin tro!*

XAVI No és un tro: és una bomba!

**VORÍN A cobert!*

XAVI Al refugi!

**VORÍN Atenció, atenció! Notícia d'última hora: la guerra és a punt d'esclatar.*

XAVI És una cosa terrible. El país queda dividit en dos colors: roig i blau.

**VORÍN Tete, tete, jo amb tu!*

*XAVI Alt! No es pot passar. Pares contra fills, sogres contra sogres, germans contra germans. Tots els homes són reclutats per a anar al capdavant. (*VORÍN fa un pas al capdavant.) Però al capdavant de guerra!*

**VORÍN I quin color van escollir els iaïos?*

XAVI El que els va tocar. En la guerra no es pot triar.

(Rajos i trons.)

ESCENA 4 D'OBJECTES: La guerra

**VORO Palmira! Palmira!*

PALMIRA Salvador! On estaves? Porte cercant-te tot el dia.

**VORO Tinc notícies noves.*

PALMIRA Has sentit la ràdio?

**VORO M'han donat un casc, unes botes i unes ulleres fosques, i un cinturó, un uniforme i una placa on posa el meu nom.*

PALMIRA Però què em dius?

**VORO Per fi seré pilot.*

PALMIRA Però pilot, per què?

**VORO M'envien al capdavant. M'han destinat a l'Exèrcit de l'Aire.*

PALMIRA A l'Exèrcit de l'Aire? Açò no pot ser.

**VORO Estigues tranquil·la.*

PALMIRA Salvador, però com? La guerra no és un joc.

**VORO Ja ho sé, dona. Només seran quatre dies.*

PALMIRA No, Salvador! No et vages, per favor!

(Camió.)

**VORO No tinc temps per res. El camió està esperant.*

PALMIRA Salvador, Salvador, espera! Escolta'm, escolta'm! Baixa, baixa! No et vages! (El camió ix.)

En quin d'aquests períodes (ordenats cronològicament) heu situat el fragment del text?

Restauració borbònica
Regnat d' Alfonso XII
Regnat d' Alfonso XIII
Regència de María Cristina de Habsburgo
Període constitucional del regnat de Alfonso XIII
Dictadura de Primo de Rivera
"Dictablanda" de Berenguer
Segona República Espanyola
Govern Provisional
Primer bienni
Segon bienni
Front Popular
Guerra Civil Espanyola
Dictadura de Francisco Franco
Primer franquisme
Segon franquisme
Regnat de Juan Carlos I
Transició
Govern de Felipe González
Govern de José María Aznar
Govern de Rodríguez Zapatero
Govern de Mariano Rajoy
Regnat de Felipe VI

EXERCICI 9:

En l'obra de teatre es parla de dos bàndols. Investigueu en les xarxes socials i realitzar una breu explicació sobre tots dos:

LA PART MES IMPORTANT..... ELS NOSTRES IAIOS:

EXERCICI 10:

A propòsit de lo vist anteriorment, parla amb els teus iaies y pregunta'ls

¿Cóm se conegueren?

¿A què se dedicaven?

¿Van viure també una guerra? Explica la seua experiència...

EXERCICI 11:

De tot lo que t' han explicat els teus avis sobre la seua època...

Dir quatre costums/hàbits que avui han desaparegut i t'han agradat i quatre que celebres que ja no realitzem

M' AGRADA :

NO M' AGRADA:

SOBRE EL TEATRE CONTEMPORANI...

TEATRE TRADICIONAL - CONTEMPORANI

Denominem com a teatre tradicional a tot el teatre escrit fins a finals del segle XIX.

En aquest tipus de teatre predomina l'element realista tant en el text escrit com en el tipus de representació. El propòsit d'aquest teatre és la imitació de la realitat. El seu objectiu fonamental és aconseguir la identificació del públic, bé siga amb els conflictes que planteja o amb la naturalesa dels personatges. És a dir, els personatges parlen i actuen com si foren éssers humans. En parlar de teatre contemporani ens referim al teatre escrit durant la segona meitat del segle XX. La característica primordial del teatre contemporani és l'eclecticisme (mescla de tendències). Aquest teatre està influït per una sèrie de tendències que es manifesten durant la primera meitat del segle XX. El tret comú d'aquestes tendències és el rebuig al realisme, per tant, utilitzarà diverses tècniques per a trencar amb la realitat. El teatre contemporani no pretén aconseguir la identificació del públic sinó la reflexió sobre els conflictes que es plantegen.

LES TENDÈNCIES

Tendències principals del teatre contemporani:

TEATRE ÈPIC

TEATRE DE LA CRUELITAT

TEATRE DEL ABSURD

REALISME-POÈTIC

TEATRE ÈPIC

El dramaturg, poeta i director alemany Bertolt Brecht desenvolupa el teatre èpic. Aquest tipus de teatre pretén aconseguir l'efecte de distanciament en lloc de la identificació emocional. Aquest distanciament permet la reflexió i la racionalització. Les obres de teatre brechtiano tracten temes socials. Brecht incorpora recursos que distancien al públic del que ocorre en escena. Entre ells es troben:

- l'ús d'elements musicals
- l'ús del vers en els parlaments
- el desdoblament de l'actor (un actor pot interpretar diversos personatges)
- la utilització de personatges genèrics (els personatges no tenen nom propi, se'ls denomina com Ell, Ella o Un, Dos)
- la incorporació del públic a l'acció

Algunes de les obres de Brecht són: L'òpera de tres centaues, La bona dona de Setzuan , Mare Coratge i els seus fills i El cercle de guix caucasià..

TEATRE DE LA CRUELITAT

En el teatre i el seu doble de 1938 l'escriptor, actor i director francès Antonin Artaud proposa la teoria del teatre de la crueltat. Artaud incorpora en la seua teoria elements surrealistes i de la dansa oriental per a crear una forma violenta i ritualista de teatre. S'oposa a la forma realista i sosté que l'experiència teatral ha d'impactar al públic encara que para açò siga necessari recórrer a la violència verbal o física.

Artaud no va arribar a escriure peces de teatre, però la seua influència es nota clarament en la producció de Peter Weiss de 1964: Marat/Sade.

TEATRE DEL ABSURD

El romanès Eugène Ionesco és considerat el pare del teatre de l'absurd. Les seues obres consten, generalment, d'un acte. Els temes que apareixen estan relacionats amb l'absurd de l'existència, l'alienació i impotència humanes, la por a la mort i la incapacitat del llenguatge com a mitjà de comunicació efectiu. Rebutja el teatre realista i psicològic, però utilitza les idees de Sigmund Freud per a explorar el subconscient i els somnis.

L'absurd pot manifestar-se com: absurd de situació i absurd de llenguatge. En l'absurd de situació, l'acció no s'ajusta a les reaccions esperades. En l'absurd de llenguatge les respostes no corresponen a les preguntes.

Algunes de les obres de Ionesco són: La cantant calba, La lliçó i Les cadires..

REALISME-POÈTIC

Es denomina com a realisme- poètic al tipus de teatre que és realista en el plantejament de conflictes, però utilitza un llenguatge poètic. En aquest tipus de teatre s'utilitza el simbolisme en el nom dels personatges o en l'ús de colors. A més incorpora elements irrealis. Encara que no existeix una teoria sobre aquesta tendència, hi ha dos escriptors les obres dels quals representen clars exemples de la mateixa: el nord-americà Tennessee Williams i l'espanyol Federico García Lorca.

Algunes de les obres de Williams són: El zoològic de cristall, Un tramvia anomenat desig i La nit de l'iguana.

Algunes de les obres de Lorca són: Erma, Noces de sang i La casa de Bernarda Alba..

EXERCICI 12:

Selecciona la alternativa que complete millor cada asseveració:

1. El teatre tradicional pretén que el públic es:

- a. divertisca
- b. identifiqui
- c. qüestione

2. El teatre contemporani es refereix a les obres escrites durant:

- a. el segle XIX
- b. la primera meitat del segle XX
- c. la segona meitat del segle XX

3. La característica primordial del teatre contemporani és el:

- a. eclecticisme
- b. realisme
- c. fanatisme

4. Les tendències del teatre contemporani es caracteritzen per ser:

- a. realistes
- b. anti-realistes
- c. difícils

5. Brecht és el creador del teatre:

- a. èpic
- b. de la crueltat
- c. de l'absurd

6. Artaud és el creador del teatre:

- a. èpic
- b. de la crueltat
- c. del absurd

EXERCICI 13

En aquesta part trobaràs diverses escenes en les quals has de determinar la tendència o característica que s'exemplifica en la mateixa.

1. En quin de les següents variants s'utilitza l'absurd de diàleg?

A.

Mary i Ana es troben al matí en la cafeteria.

Mary-- Ana, com estàs?

Ana-- Regular.

Mary-- Què et va passar?

Ana-- És que no vaig dormir bé, vaig tenir un mal somni.

B.

Mary i Ana es troben al matí en la cafeteria.

Mary-- Ana, com estàs?

Ana-- Regular.

Mary-- Què et va passar?

Ana-- Les tulipes són flors vicioses.

C.

Mary i Ana es troben al matí en la cafeteria.

Mary-- Ana, com estàs?

Ana-- Molt bé. Anit vaig dormir com un bebè.

2. Quina de les reaccions pot catalogar-se com a absurd de situació?

Eloísa està asseguda en una oficina del govern. Hi ha molta gent. La secretària està llimant-se les ungles mentre parla per telèfon.

A.

*Eloísa mira a la senyora que està asseguda al seu costat.

*Eloísa-- Quina hora és?... (la senyora li mostra el rellotge, *Eloísa s'alça i es dirigeix a la secretària) Permís, senta, falta molt perquè m'atenguen? (la secretària no li contesta) Jo no estic ací per a perdre el meu temps. Em vaig. (ix furiosa)

B.

*Eloísa mira el seu rellotge, trau un cel·lular de la seua cartera, marca un nombre.

*Eloísa-- Hola... Gustavo... Xiquet, açò no es mou. Podries venir a cercar-me?... Gràcies...

Em crides quan estigues a baix. *OK. (guarda el cel·lular i somriu)

C.

*Eloísa s'alça, es dirigeix a la secretària.

*Eloísa-- Permís... mire. Si no m'atenen de seguida, em vaig. (la secretària no contesta) Jo no vaig a seguir perdent el meu temps. Què és el que es creu aquesta gent? Açò és un abús, açò és injust. No, no, ja no aguante més. Em vaig. (*Eloísa camina i se senta)

3. Determina quina de les següents escenes pertany al teatre èpic, al teatre de la crueltat o al realisme-poètic.

A.

Entra un home vestit de negre. Col·loca una taula enmig de la sala. Arrossega el cos d'un altre home i ho col·loca sobre la taula. Crida. Trau un ganivet i ho alça. L'home que està sobre la taula cau al sòl.

Home 1-- Per favor, no em mates.

Home 2-- Algú ha de morir.

L'Home 1 corre al voltant de la taula.

Home 1-- Cercaré a algú.

L'Home 1 es dirigeix cap al públic, assenyala a un senyor.

Home 1-- Aquest té cara d'estúpid.

Segurament estarà disposat.

L'Home 2riu a riallades, mira al senyor, alça el ganivet i se li acosta al senyor.

B.

Un Jove vestit amb una túnica blanca canta una cançó de bressol.

Entra una Vella, ho mira. El xic deixa de cantar.

Jove-- Véns a cercar-me?

Vella-- Com ho saps?

Jove-- Vaig sentir fred quan vas entrar.

Vella-- Va poder ser el vent.

FUNCIÓ EXCLUSIVA PER AL CENTRE EDUCATIU EN LA PARTICIPACIÓ DELS "IAIOS"

ÉS UNA ALTRA OPCIO... CONTRATACIÓ EXCLUSIVA PER AL CENTRE AMB LA PARTICIPACIÓ D'ALUMNES DE 1º I 2º DE L'ESO I ELS SEUS AVIS.

Aprofitant la temàtica de l'obra , que no és una altra que el valor i respecte als majors , es pretén que a la funció assistisquen tant alumnes com els avis dels mateixos ja que aquests últims d'aquesta forma reben un homenatge per part dels seus néts, mostrant-los l'afecte i respecte que senten per ells .

En aquest cas el centre educatiu al costat de l'autorització per a realitzar activitats extraescolars dona l'opció als seus alumnes perquè puguin al seu torn convidar als seus avis a veure la representació teatral al costat d'ells que ja és en si una mostra d'afecte.

A més, amb una mica més d'esforç els docents poden realitzar diferents treballs que involucren d'una forma pràctica als alumnes en aquesta activitat.

Amb l'autorització de l'IES Pedro Tancada de Utebo, copiem integrament el programa del fantàstic treball que va realitzar el Dpt. de Llengua Castellana i Literatura en el curs 2013/2014 (1º i 2º d' ESO).

Van realitzar dues funcions: Una a les 11 am amb els de primer d' ESO i una amb els de segon. En ambdues van assistir alumnes i els seus respectius avis.

Yayos (1º ESO) - Función 11:00H.

Teatro Miguel Fleta de Utebo

10:20 h	<i>SALIDA</i>	Salen los alumnos de 1º ESO desde el centro hacia el teatro.
10:35 h	<i>ENTRADA AL TEATRO</i>	Se sientan los alumnos (reservamos una o dos filas para yayos con movilidad reducida).
10:40 h	<i>BIENVENIDA</i>	Recepción a los abuelos
10:45 H	<i>PRESENTACIÓN</i>	Los profesores agradecen la asistencia y explican la actividad
10:50 h	<i>CARTA AL YAYO</i>	Carta escrita por los alumnos de 1º ESO y leída por xxxxxxxxxxxx

10:55 h	POEMA A LA YAYA	Poema de Giaconda Belli “Estoy viva con mi familia” , recitado por: xxxxxxxx, xxxxxxxx y xxxxxxxxxx.
11:00 h	PRESENTACIÓN OBRA	Profesores presentan la obra YAYOS
11:05 h	“YAYOS”	Representación teatral
12:00 h	CARTA A LOS YAYOS	Carta escrita por los alumnos de 1º y leída por xxxxxxxx y xxxxxxxxxx.
12:05 h	POEMA AL YAYO	xxxxxxxxxxxx “Hy Giaconda abudo”
12:15 h	ANÉCDOTAS	Varios alumnos cuentan anécdotas cortas de vivencias con sus abuelos.
12:20 h	DESPEDIDA	

Yayos (2º ESO) - Función 13:00H.

Teatro Miguel Fleita de Utebo

12:10 h	SALIDA	Salen los alumnos de 2º ESO desde el centro hacia el teatro.
12:25 h	ENTRADA AL TEATRO	Se sientan los alumnos (reservamos una o dos filas para yayos con movilidad reducida).
12:30 h.	BIENVENIDA	Recepción a los abuelos

... mateix programa que per als de 1º ESO.

Per a l'equip d'Escenoart (testimonis muts i emocionats en algun moment de les funcions...) solament ens cal admirar el treball dels docents del centre que van saber veure el potencial de “Iaios” com a eina educativa, que van implicar a alumnes i avis i que, sens dubte, van deixar petjada en cadascun d'ells...